

Bygningen ned, kunne I ogsaa bære Ansvarret! I maa saa se til, om I mene at kunne tage det Ansvar op! Men vi fra vor Side kunne ikke tage Ansvarret paa os for, at Bygningen skal falde, fordi man ikke har Midler til at saa den restaureret. Fra vor Side kan man ikke sige, at Nutidens Krav ere saa stærke, at man er nødt til at sige Nej til en saadan Restauration. Derfor vil jeg meget anbefale, at man i denne Sag stemmer for denne Bevilling og derved bevirker, at vi staa ansvarsløse i denne Sag. Dermed vil jeg ikke sige, at vi, naar vi gøre dette Tilbud til Randers By, have givet en Finger til Byen, som skulde betyde hele Haanden, saaledes at Byen skulde kunne vente 125,000 Kr. yderligere til at nedrive andre Bygninger for derovre, ingenlunde, heller ikke vil det sige, at vi tilbyde den at gøre den gamle Akford om Latinskolen om, paa ingen Maade. Det, som vi tilbyde dem, er alene disse 46,258 Kr., for at Helligaandshuset kan blive restaureret derovre, hvis de synes, at det bør restaureres. Det er jo muligt, at Nutidens Krav ikke ere saa store, at de absolut fordre Bygningens Bortskaffelse. Dermed skal jeg slutte, idet jeg beder ærede Medlemmer endnu en Gang betænke, om det dog er værd, at vi her over for saadant et Møde, næsten et Stykke Danmarks Historie, sige Nej til denne Bevilling og dermed paatage os Ansvarret for, at det forsvinder fra Jordens Overflade.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Mørfentved: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet.

M. Sørensen: Jeg skal i denne sildige Aftentime fatte mig meget kort. Jeg kunde have ønsket at komme nærmere ind paa en Omtale af Realskolerne; men jeg skal nu kun gøre en Henstilling til den ærede Minister; og det er den, om det ikke kunde være muligt, at den højtærede Minister kunde fremsætte et Forslag om Tilskud til Realskolerne som særligt Lovforslag? Jeg ved jo, at der vil fremkomme i næste Samling Forslag om Tilskuddene, nærmere Bestemmelse om, efter hvilke Regler disse bør uddeles; men jeg er bange for, at hvis dette Forslag bliver fremsat i Finansudvalget, at det saa gaar næste Vinter, som de sidste

Vintre, at Finansudvalget ikke faar Tid til at behandle Forslaget. Dette skal ikke være nogen Bebrejdelse mod Finansudvalget; thi jeg erkender, at dette Udvalg har saa mange forskelligartede Sager under Behandling, at det er umuligt for disse 15 Mænd at komme til Bunds i alle de Sager, som blive dem forelagte. Jeg finder, at Stoffet mange Gange er saa stort, at det ikke kan behandle det alt sammen paa en saa udførlig og indgaaende Maade som muligt; men ligger den Tanke da ikke nær, at vi saa Realskolerne frem til Behandling i et andet Udvalg end i Finansudvalget, og at Realskolerne kunde saa deres særlige Tilskudslov, ligesom Højskolerne have faaet deres. Jeg henstiller denne Tanke til den højtærede Minister, og jeg haaber, at han tænker over, om der ikke var Mulighed for, at man kunde gaa den Vej. Dermed skal jeg slutte med Realskolerne.

Jeg vil dernæst gøre et Par ganske korte Bemærkninger i Anledning af det pæne Billede, som er omdeelt til os her i Tinget, og jeg nødes næsten til at gøre det, fordi jeg hører til de Medlemmer, som ville stemme mod denne Bevilling, og jeg vil nødvendig regnes for en Vandal her i Tinget; men af de store Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Storheddinge (S. Scavenius) og det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), faar man uvilkaarlig det Indtryk, at enhver, som ikke er med til at stemme for Restaurationen af dette Hus, er en Mand, som ringeagter vor Fortidshistorie, som vil spoite over Kulturlivet, Klostrenes Tidsalder o. s. v. Det første Indtryk, jeg fik, da jeg saa dette Billede, var, at dette Hus trængte rigtignok til en Restauration; men da jeg saa læste Anmærkningerne til Billedet og saa, at saadan er det Meningen, at Huset skal se ud, naar det bliver restaureret, blev jeg rigtignok forladset, og mere forbavset blev jeg, da jeg læste, at det var for at bringe Helligaandshuset tilbage til den Stikfelse, det havde i det 15de Aarhundrede, da det blev bygget; for er der noget, der bør være os klart, saa er det dette, at saadan har dette Hus ikke kunnet se ud i det 15de Aarhundrede, da det blev bygget. Det er saadan blevet endevendt paa saa mange forskellige Maader, at jeg synes, der er ikke ret meget tilbage af det, som skulde tyde paa, at det er bygget paa den Tid. Hele det ene Parti af Huset med disse brede nymodens Binduer, selv om der laves smaa Ruder deri, stammer virkelig ikke fra det 15de Aarhundrede. Det er nemlig ikke nok for Staten til at tage sig af en Bygning, at den er gammel; det staar